

По причина на сиромашкото имъ нахождение, тѣзи вжглища нѣматъ никаква практическа цѣна; тѣ не могатъ да се разработватъ.

Мѣстонахожденията на такива вжглища сж извѣстни отъ с. Осленъ и Криводолъ (Враченско), при с. Миранъ, Катунецъ, Курумаслиитѣ и Калиникъ (Ловченско), при с. Пърдилово (Плѣвенско), въ Дреновско, Ески-Джумайско, близо до с. Керсенликъ (къмъ Котелъ).

Между с. Катанецъ и Корозманово (до р. Видъ) се намиратъ бури вжглища, на които дебелината на пластоветѣ не надминува 2 прѣста. Близу до с. Конино (р. Искъръ) се намиратъ пластове отъ камъни вжглища между пѣсчяливитѣ камъни. Сжщо и до с. Иланово, между Ловечъ и Огарчинъ, до с. Лепеница намираме тънки пластове камъни вжглища.

Камъннитѣ вжглища въ Айтоский Балканъ при с. Керметликъ, нѣматъ споредъ мнѣнието ми никаква практическо приложение. Образцитѣ отъ камъннитѣ вжглища, открити въ Айтоската околия прѣдставляватъ лигнитъ, тѣй нарѣченъ землянистъ, не отъ твърдѣ добро качество, съ примѣсъ на доста значително количество сѣра, произходяща отъ пирититѣ (сѣрливъ сулфидъ Fe S_2), които всѣкога придужаватъ изобщо камъннитѣ вжглища.

Терциернитѣ бури вжглища изобщо сж распространени въ южна България. Макарь, че по видѣтъ си приличатъ на чернитѣ камъни вжглища; нъ се различаватъ отъ тѣхъ по това, че прахътъ имъ загрѣванъ съ хидрокалеяна основа вапсува тѣзи жидкостъ на кахвяно.

Освѣнъ това буритѣ вжглища съдържатъ земни вещества (пепель) въ много по-голъмо количество, отъ колкото чернитѣ вжглища.

Въ послѣдно врѣме се открихъ бури вжглища до с. Драгоданово и Исирий (Сливненска околия). Самитѣ образци прѣдставляватъ вжглища, съ примѣсъ на доста значително количество желѣзенъ огнивецъ (пиритъ). Загрѣвани съ хидрокалеяна основа вапсуватъ на тъмножълто, както исирийскитѣ вжглища.

Въ Сливненскитѣ лозя, въ посоката къмъ с. Сотира („дълбокий долъ“) се намѣрихъ въ малко количество ситни, нечисти бури вжглища, на близо до които се намиратъ камъни съ